

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 3 frt — kr.
Félévre . . . 1 > 50 >
Negyedévre . . . — > 75 >
Egyes szám ára 6 kr.

Kiadóhivatal:

PECSETT, Mária-utca 1. sz.

hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(Népies kiadás.)

Szerkesztői iroda

PECSETT, Mária-utca 1. sz.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratok vissza nem adat-
nak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek
föl.

Megjelen vasárnaponként.

Hamisítások.

Pécs, 1899. július 21.

A kiegyezés végre-valahára tető alá jutott! — kiáltottak föl megkönnyebbülten a kormánypárti ujságok, mikor a magyar törvényhozás a javaslatokat elfogadta, s ime még azok szentesítése sincsen kihirdetve, máris rémülve veszik észre, milyen rongyos az a tető, hogy nemcsak a gazdasági viszony nincsen biztosítva az osztrák gyűlölködés vihara elől, de még a hatvanhetes közjogi berendezés is szökni készül belőle.

Szell Kálmán kiegyezési javaslatának tárgyalásakor azt jósolgatta, hogy az Ausztriában uralkodó magyarellen hangulat nyugodtabb és tisztességesebb fölfogásnak fog helyet adni, mihelyt a kiegyezés bevégezt tény lesz s ime az a fékevesztett dühöngés, melyben Ausztria valamennyi népe tetszelgett magának, mikor a magyarokról volt szó, valóságos paroxizmussá fokozódott azóta, hogy a magyar törvényhozás a kiegyezést elfogadta s annak a 14. §. alapján való életbeléptetése Ausztriában bizonyossá vált.

Kétségtelen immár, hogy az osztrák parlament nem fogja helybenhagyni a 14. §. alapján kibocsátott rendeleteket s így azok bukásával a magyar kiegyezési törvény is romba dől. Hogy pedig az osztrák kormány ki ne játszassa az alkotmányt

azzal, hogy a delegáció megválasztása után a császárparagrafusos rendeletek tárgyalása előtt ismét szétkeresse a parlamentet, az ellenzéki pártok erősen készülnek megobstruálni magát a delegáció-választást is, ami nélkül pedig a pragmatikus közös ügyek intézése is lehetetlenné válik.

A helyzetnek ilyen válságos fordulata mellett Ausztriában is, nálunk is újabb hamisításokkal készülnek kibujni a törvényrendelete alól. Ebenhoch dr. lapja, a Linzer Volksblatt már föltalálta a módját, hogyan lehet a delegáció-választást az obstrukció esélyei alól mentesíteni s ebben a magyar Tisza-lex szolgált neki vezérfonalul. Azt mondja ugyanis az idézett lap, hogy nem kell a delegáció-választást a parlament ülésén megejteni, hanem az elnök megküldi mindegyik képviselőnek a maga szavazólapját, melyet a képviselők a kijelölt jegyzőnek bárhol is átadhatnak s így a delegáció megalakítható a parlament ülésén kívül is. Azzal persze a jeles Abrahamovitz-utód mitsem törődik, hogy a Reichsrath házszabályainak 65. §-a világosan előírja, miszerint a delegáció megválasztásánál a szavazókat az ülésben egyenként névszerint szólítsák föl szavazó-lapjuknak az urnába való beadására.

Magyar részről a Budapesti Hirlap mesterkedik egynémely közjogi hamisítással kiségiteni a kormányokat az osztrák obstrukció okozta csávából. Lehetetlenné lesz

ez első sorban is minden kvótatárgyalás, mert a Reichsrath még kvótaküldöttséget sem választ, de azért ez nem aggasztja a Budapesti Hirlapot, mert szerinte a kvótát, úgy mint az utolsó két évben, ezután is lehet királyi döntéssel szabályozni. Igaz ugyan, hogy a hatvanhetes törvény világosan azt írja elő, hogy előbb a két kvótaküldöttségnek kell tárgyalnia, azután a két törvényhozás elé terjesztendők ezek véleményei s csak ha a két küldöttség nem tudna egymással megegyezni s ilyen megegyezés a két országgyűlés közt sem jönne létre: csak akkor van helye a korona döntésének.

No de az ilyen csekélység nem hozza zavarba a magyar közjogászokat; egyet csavarintanak a törvényen s ráfognak, hogy a korona döntésének törvényes előfeltételei nem egyebek egyszerű előzményeknél, a melyek bizvást el is maradhatnak, mert ez nem akaszthatja meg a korona döntését. „A korona döntésére — ugymond a B. H. — megvan a törvényes alap, mihelyt a kormányok, a kvótabizottságok és a parlamentek nem birnak egyezsége jutni, akármi legyen ennek az oka.”

Deák Ferenc szobra bizonynyára hátat fordítana erre az okoskodásra hiveinek, ha már eleve is nem háttal fordítva ültették volna a Lloydbeli klub elé. Mert ez okoskodás szerint törvényes joggal döntene a korona, ha nemcsak kvótadeputáció, hanem

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Larisse.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

I.

A fiuk már meglehetősen vidám hangulatban voltak. A pezsgő már kezdett működni; a szemek csillogtak s folyt a hangos szó.

A legvigabb volt mégis Fernekági Vas Lőrinc. Szinte duhaj kedve volt. Kezdett már kötekedni is, a mi nála világos jel volt arra, hogy nagyon is rózsás színben látja a világot.

De a fiuk már ismerték a természetét. Hagyták beszélni.

Vas Lőrincet boszantani kezdte, hogy nem hallgatnak rá. Különösen bántotta az, hogy Avar Laci rá se hederit a beszédjére. Nem is állhatta meg szó nélkül.

Töltött magának is, meg Avarnak is.

— No Laci — mondta Vas — ezt a poharat a szépséges Larisse egészségére! Megérdemli a szőke szépség, hogy ne feledkezünk meg róla!

Avar egy kissé elsápadt s kissé izgatott hangon szólt oda Vasnak:

— Hagyd el Lőrinc! Tudod, hogy nem szeretem, ha azt a leányt pohár közben emlegetik.

— Ha . . . ha . . . ha . . . — kacagott föl

Vas — talán bizony megtiltod, hogy Larissere gondoljak! Hja barátom, az ilyen szép leányról szívesen beszél az ember!

Ez már határozott kötekedés volt Vasról. Annál is inkább, mert mindenki tudta, hogy Larisse, a szomszéd birtokos leánya, félig-meddig már menyasszonya volt Avarnak. Azt is tudták, hogy a fiatalok nagyon szeretik egymást, különösen a leány imádja Avart.

Már pedig azt meg kell engedni, hogy Larisse gyönyörű leány volt. És ez a nagy szépsége lett a veszedelme. Észrevették azt mások is. De tán legjobban Vas Lőrinc.

A fiatal ember rabja lett a szépséges szőke Larissenek. És mikor látta, hogy a leány a szegény Avart ajándékozta meg bizalmával, szerelmével, heves, forrongó vére fellázadt s minden erejével azon volt, hogy a leányt a maga részére hódítsa. Hasztalan volt a fáradság. Larisse hű maradt Avarhoz.

Ez a nagy hűség aztán a végtelékig ingerelte a szenvedélyes Vas Lőrincet. Minden alkalmat megragadott, hogy Avarba köthessen. De az ismerte Vasnak szenvedélyét s mindig kitért a kötekedés elől.

Most is elég higgadtan válaszolt Vasnak főntebbi szavaira.

— Hagyd abba Lőrinc! Tudod, hogy nem lehet belém kötni. Azt is tudod, hogy Larisse már-már menyasszonyom s azért, ha van benned férfiaság, nem veszed a nyelvedre azt a leányt.

Hiába volt már az okos, higgadt beszéd. Vas Lőrinc már nem tudott parancsolni szenvedélyes lelkének. Meg aztán kétszeresen ébredt föl benne a leány iránti szerelme. Most már szenvedélyesen szólt:

— Nem igaz, hogy Larisse menyasszonyod! És fogadom, hogy nem is lesz! Én is szeretem azt a leányt, jobban tán, mint bárki más! És nem nyugszom addig, míg a szőke Larisse az enyém nem lesz!

Avar halavány arcát lángoló pir futotta be ezekre a szavakra. De uralkodott magán. Azt gondolta, hogy Vasból a bor beszél. Csendesen, bár kissé izgatott hangon válaszolt Vas Lőrincnek:

— Jól van Lőrinc! Próbáld meg! De előre is mondhatom, hogy kudarcot fogsz vallani. Larisse nem az a leány, ki mindennap változtatja az udvarlót.

— Eh, ne beszélj — mondta rá Vas Lőrinc — Larisse is csak Éva leánya. Az is jobban szeret cimeres fogaton járni s parancsolni, mint otthon az urának főzni!

— Larisse nem olyan leány! Különbem nálam sem kell neki szolgálónak lennie — mondta nyugodtan Avar.

— És Larisse mégsem lesz a tied Laci — mondta ingerülten Vas. Az ő szívé is meg lehet puhítani. És én már megpuhitottam. Ma este randevum van vele!

— Hazudsz, nyomorult! — kiáltotta haragtól lángoló arccal Avar.

parlament sem lenne. Pokolba kellene küldeni az egyik vagy másik, vagy akár mind a két parlamentet is, s meg lehetne csinálni ezzel a törvényes alapot a korona döntésére, mert ha nincsen kvótaküldöttség és nincsen parlament, nagyon természetesen nem is juthatnak egyezségekre, az ok pedig, mely ezt az állapotot előidézte, teljesen közömbös.

A véderőtörvényt is meg kellene csinálni ujévig, de az is kétségtelen, hogy a Reichsrath ezt nem fogja megcsinálni. Nos hát a Budapesti Hírlap erre is az univerzális arkánomot, a császárparagrafust ajánlja. Igaz, hogy a 14. §. alkalmazása ki van zárva a közös ügyekre, de hát üsse a kő a törvényt; ha megcsinálhattuk a gazdasági közösséget a császárparagrafussal, hát mért ne csinálhatnók meg a véderőtörvényt is?

És ebben teljesen igaza is van: a császárparagrafusos gazdasági közösség éppen olyan törvénytelen, mint a milyen lenne a császárparagrafusos véderőtörvény. Nem kell hát hozzá egyéb, mint egy kis zsványlogika: ha agyonüthettük az apánkat, hát mért ne üthetnők agyon az anyánkat is?

A gazdasági kiegyezés, a kvóta és a véderőtörvény tehát cseppet sem aggasztja a B. H. politikusait, csak a delegációválasztás okoz nekik gondot, de ezen is könnyű szerrel túlteszik magukat, mert strucc-madárként a homokba dugják a fejüket s azt mondják, hogy nem látják bizonyosnak a veszedelmet. „Előbb meg kell győződni, hogy a német ellenzék meg fogja-e obstruálni a Reichsrathban a delegációválasztást? Ezt nem lehet elhiinni, mielőtt a próbát meg nem tették.” Így hangzik a B. H. ítélete erről a dologról.

A német választókerületek gyűlései a képviselők részvétele mellett egymásután hozzák határozataikat a delegációválasztás megobstruálására, de a B. H. nem hisz

ezeknek, míg a főpróbáját nem látja a parlamenti obstrukciónak, bizonyára azért, mert az ilyesmi valami rendkívüli, szokatlan dolog lenne az osztrák parlamentben, amit el se lehet hinni, míg az ember szemével nem látja.

S ha a próba csakugyan beüt és a Reichsrath nem választ delegátusokat, mi lesz akkor? A hatvanhetes törvény szelleme szerint akkor megszűnik a közös ügyeknek hatvanhétben megállapított intézési módja s áttérünk a perszonál unióra. De hát a B. H. politikusai nem spiritiszták, hogy szellem által irányíttassák magukat, még ha az a törvénynek a szelleme is. Ha tehát az osztrák parlament nem választ delegációt, akkor bekövetkezik Ausztriában az alkotmányrevízió.

Hogy azonban miféle alkotmányrevízió lehetne az, amely a parlamenti bizottság kiküldését lehetővé tenné, arról hallgat a krónika. Alkotmányrevízióval parlamenti házszabályokat megváltoztatni nem lehet, mert ez mindig a parlament autonom joga s így a Linzer Volksblatt által ajánlott folyosói szavazást sem lehet uralkodói hatalomszóval behozni. Olyan parlamentet kellene tehát az új alkotmánynak szerveznie, a melyből az obstruáló elemek teljesen ki lennének zárva; csak hogy akkor az a parlament nem lenne népképviselő, mert az obstrukció mellett állást foglaló egész tartományokat kellene belőle kizárni.

De az ilyen skrupulusokon túl szokták magukat tenni azok, akik előtt a realunió lebeg minden áron. Tessék az alkotmányt úgy revidiálni, hogy a delegációkat is az uralkodó nevezhesse ki. Hogy ez abszurdum lenne, az a közönséges monarchiáért rajongó lelkeket nem hozhatja zavarba, amint nem hozta zavarba az egyoldalú egyezés se; hisz ennek a monstrumnak a kedvéért csináltunk mi már más abszurdumokat is s fogunk csinálni még különbeket is.

Mi ujság?

— (Szepessy püspök emléke.)

Baró Négyesi Szepessy Ignác, néhai pécsi megyéspüspök s a püspöki joglyceum megalapítójának emlékére 17-én — halálának vasárnapi évfordulója alkalmából — gyászmisék voltak a lyceumi és a belvárosi plebániatemplomban. A lyceumi templomban délelőtt 9 órakor Szeregy József dr. apátkanonok, akadémiai pro-direktor mondotta a gyászmisét hat növendék pap segédletével. Délelőtt 10 órakor a belvárosi templomban volt gyászmise, melyen Majorossy Imre polgármester vezetése alatt a városi Tanács és a törvényhatósági bizottság tagjai is megjelentek. A templom szentélye előtt felállított gyász-katafalkon ott volt a püspöksüveg és pásztorbot s körülötte gertyák lobogtak magas kandaláberekben. A padokban ott voltak Troll Ferenc val. püspök, Szeregy József apátkanonok, Pataky Lucidus dr. irgalmasrendi házfőnök, Bánffay Simon kir. tanácsos közjegyző, Vaszary Gyula rendőrfőkapitány és még többen. A mise alatt zene és orgona kíséret mellett régi latin egyházi énekeket adott elő az énekkar.

— (József főherceg Kaposvá-

rott.) József főherceg, a honvédség főparancsnoka, Bolla Kálmán adlatus kíséretében Kaposvárra érkezett 17-dikén. A főherceg érkezését nagy néptömeg várta a vasutállomáson, hol katonai részről Panos ezredes dandárparancsnok, polgári részről pedig Tallián Gyula főispán, Maár Gyula alispán magyar diszruhában, Németh István polgármester és Leposits Ignác rendőrkapitány várták a főherceg vonatát, mely pontos időben érkezett meg. A főherceget, mihelyt a peronra lépett, Tallián Gyula főispán üdvözölte s bemutatta neki az említett hatósági személyeket, mire nyomban kocsira ültek s nagy néptömeg lelkes éljenzése közben behajtottak a Korona szállóba, hol a főherceg és kísérete számára lakás volt berendezve. A nép lelkes éljenzése egész a Koronáig kísérte a főherceget, ki Márfy Emil diszes négyes fogatán vonult be Kaposvárra. A főherceg szorosabb kíséretét két huszárkapitány: báró Vecsey és Vaszary szárnysegédek képezték. A főherceg vonatán érkezett meg Bolla altábornagy adlatus hadsegédével Braun őrnagygyal és Zurna tábornok hon-

— Csak csendesen Laci — mondta Vas — ha nem hiszed, úgy jöjj ma úgy nyolc óra felé a parkba, oda a hársak közelébe. Én ott fogok találkozni Larissével.

Avar nem szólt semmit. Kiitta a borát s bucsut vett a fiuktól.

Háborgó lélekkel ment hazafelé. Nagyon szerette Larisset. És ez a nagy szerelme most nem hagyta nyugodni. Vasnak határozott kijelentése megingatta Larissebe vetett nagy bizalmát. Ő is csak férfi volt s hozzá még érző szívvel, szerető lélekkel, kinek elég egy szó, egy pillantás, hogy feltámadjon benne a féltékenység ördöge.

Avar Lacinak kezdett megingani a bizalma. Hiába akart hinni Larisse hűségében, nem tudott szabadulni a kínzó sejtelmektől. Tudta, hogy Vas Lőrinc előkelő, gazdag ember, ő meg szegény fiu, ki csak a hivatalából él.

Hátha?! Hátha azt a leányt is megígérte, elcsábította a fényes élet, a ragyogó jövő?

Ez a gondolat aztán nem hagyta nyugodni Avar.

— Elmegyek — mondta magában — meg kell győződnöm annak a leánynak az álnokságáról.

És mikor ezt gondolta, csak kicsurrant a könyve. Nem tehetett róla, — életének minden boldogsága volt kockára téve.

II.

Olyan hangulatos, nyári alkonyat ereszkedett alá a parkra. Tarka báránnyelűk usz-

káltak az égen s mintha bohó játékot űztek volna a halaványan fénylő holddal. Hol elbújt a sápadt hold, — s ilyenkor homály borult a parkra, — hol meg előragyogott újra, bevilágítva ilyenkor a park homokos utjait, százados fáit.

Avar Laci nem tudott parancsolni érzelmeinek. Alig hogy sötétedni kezdett, már ott volt a hársak alatt. Remegve leste a percet, mikor jön Larisse. Minden perc multával újabb reménység szállta meg aggódó lelkét. Hátha nem jő el, — hátha csak bitang kérdés volt Vasnak a nyilatkozata? Larisse hű marad hozzá.

Édes boldogság fogta el egész valóját erre a gondolatra.

Korai volt az öröm.

Halk lépések zaja verte föl Avart me-rengéséből.

Avar arra nézett, a honnét a lépések zaja hallatszott. A homályban nem láthatta a közeledőket. De azt kivette, hogy ketten vannak. Egy nő s egy férfi. Mozdulatlanul állt helyén s úgy nézte a közeledőket.

Azok meg gondtalanul jöttek előre. Nem messze Avartól megálltak. Most már felismerte őket Avar, Larisse volt Vas Lőrincel.

Gyötrelmes perc volt ez Avarra nézve. Szeretett volna elrohanni, de nem volt ereje hozzá. Csak nézte azt a két alakot. Azok meg gondtalanul suttogtak. Avar nem hallhatta, miről beszélnek. Pedig milyen jó lett volna, ha hallja a beszédet.

— Miért hivatott? — kérde Larisse Vastól. Tudja, hogy ki nem állhatom erőszakos modorát. Nem is jöttem volna, ha azt nem írja, hogy szerelmemről, boldogságomról akar szólni.

Vas Lőrinc mosolygott a leány zavart izgatottságán. Nagyon biztos lehetett a sikerben, mert egész nyugodtan szólt a leányhoz.

— Igaza van Larisse! Bocsássa meg, hogy mintegy kierőszakoltam kegyedtől ezt a találkozást. Tudja, hogy szeretem . . .

— Hagyja ezt uram, — mondta izgatottan a leány. Ha ezért csalt ide, akkor azonnal távozom. Ez nyomorult eljárás lenne ön-től, így visszaélni a helyzettel.

— Legyen nyugodt Larisse! Nem élek vissza helyzetemmel. Csak azért említettem őszinte, rajongó szerelmemet, hogy megmagyarázhassam eljárásomat. Tudom, hogy kegyed szerelmét Avar bírja.

— Ahhoz kegyednek semmi köze! — mondta izgatottan a leány.

— De van Larisse! Mert Avar nem érdemli meg ezt a nagy szerelmet!

Nem láthatta a férfi, mint sápad el a leány, mint remeg meg karcsu termete erre a szóra. A férfi nyugodtan beszélt tovább, míg szeméit merően szegezte a leány arcára.

— Ugy van Larisse, amint mondtam! Avar érdemtelen erre a nagy szerelemre. És én férfias köteletségemnek tartottam, hogy kegyedet, édes Larisse, figyelmeztessem erre, nehogy később érje a csapás, a mikor talán már késő lesz.

véd kerületi parancsnok. A vendéglő előtt a honvéd tisztikar élén Fűspök és Buttykay ezredek és Colerus, a 44. gyalogezred alezredese, kaposvári térparancsnok fogadták a főherceget, ki lakosztályában a hadgyakorlatok rendjéről kiadta a dispoziciókat. Már nyolc órakor a vendéglő nyári éttermében vacsorához ült a főherceg, kinek asztalához az adlátus és a főherceg kísérete volt hivatalos, a többi asztalokat a honvéd tisztikar foglalta el. Vacsora után a főherceg pipázgatva beszélgetett s egy darabig hallgatta Szimplicius muzsikáját s 10 órakor a Rákócy induló hangjai mellett lakosztályába vonult. Másnap reggel 6 órakor a honvéddandár a honvédtérre vonult ki, hol a főherceg előtt katonai szemle és diszelvezés volt. Délben a Koronában ebéd volt, melyre Bolla adlátus és Zurna tábornok, Panos ezredes dandárparancsnok, Fűspök és Buttykay ezredek, Colerus térparancsnok, Braun őrnagy, báró Vecsey és Vaszary kapitányok, Tallián Gyula főispán, Ujváry Ferenc apát, Maár Gyula alispán és Németh István polgármester voltak hivatalosak.

— **(A Zsolnay-gyári tűzoltók mulatsága.)** A Zsolnay-gyár önkéntes tűzoltói igen szépen sikerült nyári ünnepélyt rendeztek az üszöghi erdőben, melyen a helybeli önkéntes tűzoltóság számos tagja is résztvett. Az ünnepélyen már a kora délutáni órákban nagyszámú közönség jelent meg, mely a délután folyamán a konfetti-dobálás, tombola és világpostával szórakozott, mignem kezdetét vette a tánc, mely a késő esti órákig a legjobb kedvben tartott. A mulatságot meglátogatta báró Fejérváry Imre dr. főispán is, Darócy Aladár dr. főispáni titkár és Reeh György, városi tanácsos kíséretében.

— **(Bizottsági ülés.)** A város temetőrendezési bizottsága hétfőn délután 3 órakor a városháza gazdasági tanácstermében ülést tartott Magenheimer József belvárosi plébános elnöke alatt. Az ülésen jelen voltak Rauch János főmérnök, Deutsch Kornél főszámvevő, Discka Győző, Gyimóthy Gyula és Rausch József bizottsági tagok, valamint Csizmadia Géza másodaljegyző, mint jegyzőkönyvvezető. Az ülésnek egy fontos tárgya volt, a mennyiben Jakobovits Adolf, a balokányi uszoda bérlője kérte, hogy a temetőn való átjárást a balokányi ligetbe engedje meg a bizottság. A kérelmet azonban rendészeti szempontból a bizottság nem tartotta teljesíthetőnek s így azt elutasí-

totta. Az ülés pár apróbb tárgy elintézése után háromnegyed négykor véget ért.

— **(Kutyaadó — kerékpáradó.)** Ez a hír nem azt akarja mondani, hogy kutya adó a kerékpáradó, hanem csak azért szerepelnek így egy címben, mert egyszerre a hétfői napon jelent meg róluk egy-egy hivatalos hirdetmény. A kutyaadóról azt adja hírül a városi Tanács, hogy az a jövő évre immár előíratott s az ebtulajdonosok ellene a f. hó végéig felszólalhatnak. A bicikli-adó szedése tudvalevőleg — augusztus elsején kezdődik — valamint a kutyaadó is eddig fizetendő be — és a kerékpártulajdonosok felhívatnak, hogy kerékpárjaikat e hó végéig jelentsék be a városi számvevősnél. Minden kerékpár után 5 forint adó fizetendő. A ki kerékpárját bejelenteni elmulasztja, 20 forint pénzbírságra ítéltetik.

— **(Restaurációk a székesegyházban.)** A székesegyházban nagyfontosságú restauráció veszi legközelebb kezdetét. Nem kevesebbről van szó, mint arról, hogy a török világban lerombolt ezeréves székesegyház egyes részeit a feltalált és összegyűjtött eredeti kövekből fogja újra fölépíteni a nagytudományu dr. Gerece Péter tanár, kit a muzeuma rendezésére Hetey Sámuel püspök hivatott Pécsre. A muzeumban évek óta felhalmozódtak a régi székesegyházból ásatások alkalmával előkerült faragványos kövek. E faragványok a római idők és a X. századbéli keresztényromán stílus jeleit viselik magukon. Dr. Gerece a régi székesegyház minden zegét-zugát jól ismeri. Évtizedekre terjedő tanulmányai alapján a régi templomnak teljes tervrajzát egybe tudta állítani és ebben oly tökéletes-ségre vitte, hogy minden egyes faragványról meg tudja mondani, hogy a templomnak melyik részéből való. A föltalált régi köveket már osztályozta és kijelentette, hogy a régi templom egyes részeit teljes épségében egybe tudja állítani és csak a hiányzó kövek utántaragás útján való pótlására lesz szükség, a mihez a rajzokat ő fogja adni, de a melyek alkalmazása a felállítandó műemlék régiségét és eredetiségét legkevésbé sem fogja befolyásolni. Gerece fölépíti ily módon a régi székesegyházban állott u. n. népoltárt, mely sátoralakú fülke volt s a melyben a keresztelőmedencét helyezték el a régi keresztények: ugyiszintén föl fogja építeni az északi és déli bejáratot s az altemplom lejárátát a régi alak-

— Beszéljen uram világosan, — ne ki-nozzon! — mondta a leány remegő, szinte síró hangon.

— Legyen tehát! Ma együtt voltam Avarral egy társaságban. Csak férfiak voltunk. Beszéltünk mindenről; többi között kegyedről is előjött a szó. És Avar elég hitvány volt azt az ajánlatot tenni, hogy tegyünk kísérletet kegyeddel, el tudnók-e ütni a kezéről? Mi bámulva néztünk reá. Ő meg mosolyogva jelentette ki, hogy szeretné már kegyedet lerázni a nyakáról s aztán így akarna okot találni a szakításra.

— Óh, a nyomorult! . . . És én meny-nyire . . . szeretem!

Ezt az utolsó szót meghallotta Avar is ott a hársak alatt. Mint valami gyilkos tör, úgy járta át a szívet ez az egy szó: »szere-tem«.

Tehát mégis igaz, — gondolta a megkínzott férfi — Larisse Vas Lőrincet szereti. Vége a képzelt boldogságnak! Indulni akart a férfi. Még egyszer odapillantott a leányra. És ez a pillanat megadta a kegyelemdőfést. A leányt ott látta Vas Lőrinc karjaiban, ki szenvedélyesen csókolta a leány selymes, sárga haját.

Avar támolyogva hagyta el helyét. Most már tudott mindent, — mint ő gondolta.

Szegény ember, pedig dehogy tudta.

Larisse a fájó hír hallatára annyira elvesztette minden erejét, hogy ájultan esett Vas Lőrinc karjaiba. Az meg elég hitvány volt

arra, hogy visszaélt a leány helyzetével. Szenvedélyes szerelme erőt vett rajta s csókjaival borította a leány arcát, meleg, piros ajkát.

Nem gondolt arra a nyomorult, hogy hitványságával egyszerre két életet tett tönkre.

Másnap Avar Lacit úgy találták meg átlőtt szívvvel. Senki sem tudta halálának okát, — csak Larisse és Vas Lőrinc. Ennek a két-tőnek irt. Larissenek egy hosszú levelet, — Vas Lőrincnek csak ennyit:

— Igazad volt Lőrinc. A győztes te vagy, — én hát félreállok az utból. Légy boldogabb, mint én voltam. — Avar.

— Az ostoba, — mormogta Vas Lőrinc — nagyon szívére vette ezt a kis tréfát.

Ő csak tréfára vette a dolgot. Neki az is tréfa volt, hogy egy ember megölte magát, — egy másik meg, egy igazán szerető, tiszta lelkű leány keserű könnyeket sirt vesztett boldogsága, szerelme fölött.

Vas Lőrinc hamar elfeledte Avart, — de nem Larisset. Most még jobban szerette a leányt.

— Enyémnek kell lennie! — mondta magában sokszor.

És mikor Larisse a felesége lett, elég hitvány volt azt gondolni, hogy az a leány mégis szereti őt.

III.

Larisse felesége lett Vas Lőrincnek. Mikor a fiatal pár először tért otthonába, mint férj és feleség, Vas Lőrinc szerelemittasan

ban. Ezeknek a csoportzatoknak minden egyes darabja becses műemlék, mindegyik más-más rajzu, alig van két egyforma darab a roppant kötömegekben. Dr. Gerece e műemlékeket a muzeumi termekben akarta összeállítani, de, hogy a mű valódi jelentőségű lehessen, a püspök lehetővé fogja tenni, hogy e részek a szabadban állíttassanak föl és pedig egy akkora területen, mely a régi templom alaprajzának megfelel, úgy, hogy a templom egyes részei egymáshoz képest a régi helyzetbe juttassanak s egy valódi restaurált rom benyomását fogják kelteni a nézőben.

— **(A pécsi Petőfi-ünnep.)** A f. hó 31-én rendezendő pécsi Petőfi-ünnep előkészületei serényen folynak. — A „Pécsi Dalárda“ készséggel ajánlta föl közreműködését; énekelni fogja a „Talpra magyar“-t, melynek dallamát Hüber K. irta, továbbá a „Tarka madár“ című népdalt, melynek dallama Hofler Károlytól, dalárdánk kitűnő tenoristájától s a jeles dalköltőtől van.

A »Talpra magyar« remek műdal, a dalárda Miskolcon énekelte, hol is a versenybíró-ság egyhangulag neki ítélte oda az első díjat s a minta-dalárda címet. Maga ezen egy dal eléneklése páratlan sikerűvé teszi a pécsi Petőfi-ünnepélyt, mert az országban nincs még egy oly dalárda, a mely Petőfi halhatatlan remekét oly kitűnően interpretálná, mint a »Pécsi Dalárda«.

A „Pécsi Polgári Daloskör“ ugyancsak tőle megszokott készséggel és előzékenységgel ígérte meg részvétét a szép ünnepélyen; Petőfi „Honfidal“-át, melyet Huber K. zenésített meg, fogják énekelni. A daloskör ezen darabot már mint versenydarabot énekelte s így biztosra vehető, hogy művészi szempontból is élvezhető előadást fog nyújtani.

Dr. Váradi Antal a »Nemzeti Színház« dramaturgja, „Petőfi visszatér“ című költeményét fogja szavalni. A ki Váradit életében bár csak egyszer is szavalni hallotta, lehetetlen, hogy elragadtatással ne emlékeznék vissza remek előadására s most, mikor a költő ünnepli a költő királyt, bizonyára önmagát fogja felülmúlni. Szóval: az ünnepély fényesnek s a nagy költő szelleméhez méltónak ígérkezik.

— **(A belvárosi templom restaurálása.)** Az ez ügyben 20-án délután tartott értekezleten Majorossy Imre polgármester mindenekelőtt ismertette a belvárosi templom restaurálási ügyének mai állapotát. A restau-

ölte át fiatal, szép feleségét. Az asszony kibontakozott az ölelő karokból.

— Még nem, — mondta mosolyogva a szerelmes férfinak s aztán szobájába tért.

Ah a kis szerelmes vadgalamb, — mondta magában Vas Lőrinc, — milyen szemérmes! No majd megpuhul.

És mikor megjött az est, Vas Lőrinc zárva találta nejének hálószobáját.

Egy asszony, ki a nászéjszakán férje előtt bezárja szobája ajtaját.

Vas Lőrincet bosszantotta ez a tulzott idegenkedés. Először kérte az asszonyt, majd fenyegette. Hiába volt minden. A fiatal asszony nem is válaszolt. Kinzó sejtelen szállta meg a férfi lelkét. Vad haraggal kiáltott oda a fiatal asszonynak.

— Nyomorult ringyó, — ki az első éjszakán más karjaiban keresed, élvezed a szerelmet!

Erre a szóra aztán megnyílt az ajtó. Vas Lőrinc teljesen felöltözve találta a feleségét. Az asszony sápadt arcán valami nyugodt fenség honolt, s egész valójá annyira parancsoló, annyira leigázó volt, hogy a szenvedélyes férfi, mint hű eb közeledett hozzá.

— Bocsáss meg Larisse, . . . de nagyon szeretlek!

Az asszony meg hidegen válaszolt férjének.

— Üljön le uram! Egypár szavam volna önhez!

rálás főképp a templom kupolájára vonatkozólag égető szükség. Ezt már másfél év előtt elhatározta a város közgyűlése, a mikor a kupolának fedése vétetett tervbe, a mi 9874 forintba került volna. Majd a vörös rézzel való fedés lett tervbe véve, a minek költsége 13393 frt lett volna. Ezután Záray Károly dr. felszólalására a stilszerű renoválást mondta ki a közgyűlés és megkereste a kultuszminisztert, hogy az ügyet a műemlékek országos bizottságához utalva, készíttessen tervet és költségvetést a kupola restaurálása és az egész templom stilszerű renoválása tárgyában. Schulek Frigyes műegyetemi tanár, a műemlékek országos bizottságának elnöke, ez ügyben kiküldetvén a kupola fedését mázozs hornyolt cserepekkel hozta javaslatba, a mi 15748 frtba kerülne. Ezt a múlt hó közepén tartott értekezlet elfogadta s felkérte Schuleket az egész stilszerű renoválás tervének elkészítésére. A terv kész s ennek megbeszélésére hívta össze a jelen értekezletet. Az ülés ezeket tudomásul vevén, Schulek Frigyes tette meg előterjesztését a restaurálásra vonatkozólag. Szerinte a templom török időbeli főteste kiindulási pontját képezi egy oly stilszerű renoválásnak, mely által az országban egyedül álló műemléket létesíthetünk. A török mecsetet katolikus templommá fejleszteni a stilszerű renoválással: ez célja a restaurálásnak, melynek dekoratív részeiben önálló kiindulási pontokat birunk. A kupola kérdése égető; ezt még ez évben restaurálni kell, mert faszervezete korhadt és nem bírja ki sokáig. A kupola pedig legcélszerűbben betonrétegbe fektetett mázozs hornyolt cserepekkel fedhető, melyek a vörös réznél is alkalmasabbak és a templomnak stilszerű képet adnak és alapját fogja képezni az így restaurált kupola annak, hogy a többi épületrészek renoválása által a stilszerű restaurálásnak összhangja meglegyen. A mi már most magának a templomnak stilszerű renoválását illeti, arra vonatkozólag bemutatja az egésznek tervét és a renovált templom rajzát, melynek pompás kivitele mindenki tetszését megnyerte. E renoválás az idő és pénz kérdése. Hozzávetőleg százezer forintba kerülne, de részletenkint is eszközölhető volna, mikor a városnak pénze van reá. A történeti jelentőséggel bíró főtestből kell a renoválásnak

kiindulnia, a szentély, sekrestye kápolna és torony e tekintetben mellékes. A török mecset ferdén állván a központba szögellő utcákkal szemben, ezt centralizálni kell, szimmetrikus nyolc-szögű alakítással és körfolyosóval venni körül. A meredek lépcső és előcsarnok elhagyandó s épen ezért a templom belseje leszállítandó volna, ami a belső világosságot emelné. Az oratoriumok, sekrestye és kápolna a nyolc-szögű alaknak megfelelően kibővíthetők s ekkor az egész templom a körfolyosótól határolva, két keleti és nyugati alsóbb kupolával és a mai nagy kupolával fog birni. A toronyra jön az erkélyes fölépítvény, tetejében a félholdra illesztett kereszttel. Az így ismertetett terv az értekezlet elismerését mindenben megnyerte s pár rövid felszólalás után az ülés kimondta, hogy a Tanácsnak javasolni fogja a kupolának még ez évben a föntebbiek szerinti kijavítását, a templom stilszerű renoválását pedig elvben elfogadja, a tervezetet helyesléssel tudomásul veszi s a költségvetés részletes kidolgozása után fog az egyes, pontról-pontra foganatosítandó renoválások fölött határozni. Végül az értekezlet lelkes éljenzése között a polgármester köszönetet mondott Schulek Frigyesnek buzgó és lelkes működéséért.

— **(Szerb diákok Pécsen.)** Érdekes vendégei voltak szerdán délelőtt Pécsnek. Nyolc szerb diák járta be fiakkereken a várost, kik csinos nemzeti öltözékükkel magukra vonták a járó-kelők figyelmét. A diákok, kik délelőtt az üszöghi erdőben és az új sörgyárban is jártak, szerdán reggel érkeztek Fiuméből Pécsre, ahonnan a délutáni vonattal Budapestre utaztak.

— **(Az adóprés.)** Kaposvárott a harmadosztályu kereseti adót kivető bizottság tárgyalásai tegnap (szombaton) kezdődött. Az elkeseredés azonban már is oly fokra hágott a városban, hogy igen sokan üzleteiket akarják megszüntetni. Míg a főváros egyes kerületeiben csak kétszeres vagy háromszoros adóemelés hozott az előadó javaslatba, addig Kaposvárott az emelés tizszeres, tizenkétszeres, sőt huszszoros lenne. A javaslattevészel egy

Berinda János nevű számtisztet bizott meg a pénzügyigazgatóság. A különben pontos és lelkiismeretes tisztviselőt a felső vidékről helyezték oda két év előtt és így a kaposvári viszonyokat még nem ismerheti eléggé. Egyes kereskedők, vagy ügyvédek és orvosok adóit 300 frt jövedelmi alapról fölemelte 1500—2000 frtra. Olyanokét, kik eddig fizettek 700—800 frt után, most fölemelte 12—14 ezerre. Vannak kezdő orvosok a városban, akik alig keresnek annyit, mennyit adójuk kitenne, ha az előadó javaslatainak érvényt tudna szerezni. Ezt az emelést eleinte mosolylyal fogadta az amugy is erősen megadóztatott kaposvári közeposztály, szerdán azonban már nem mosolygott senki, mert jól tudták, hogy az ilyen észnélküli emelés a város fejlődő iparát és kereskedelmét tönkre tenné. A fenyegetett polgárok egyelőre — mit tehetnek egyebet — memorandummal fordulnak a pénzügyminiszterhez és őt kérik meg, segítsen nagy bajukon.

— **(Baross Kálmán meghalt.)**

Városunknak egyik régi ismerőse halt el hétfőn éjjel a fővárosban. Baross Kálmán a halott, ki hétfőn éjjel két órakor 47 éves korában Budapesten elhunyt. Baross Kálmán számos éven át volt a Baranyavármegyei árvaszék ülnöke, mely állásában folyton súlyosbodo gége baja miatt először ideiglenesen, később pedig véglegesen nyugdíjazták. Ekkor felment Budapestre, ahol az »Országos Hírlap« kiadóhivatalának volt a főnöke, majd midőn a lap a közelmúltban megszűnt, egy amerikai biztosító társulat budapesti fiókjának lett tisztviselője. Eme minőségében csak rövid ideig működött, mert gége baja annyira súlyosbodo, hogy ágyban fekvő beteg lett, mig nem hétfőn éjjel meghalt. Temetése csütörtökön délután 4 órakor volt Budapesten. Baross Kálmán halála — melyről egy az elhunyt családja részéről a vármegyéhez küldött sür-

Parancsoló volt a hang. A férfi szó nélkül leült s úgy leste az asszony szavát.

— Ön elég hitvány volt arra, — kezdte Larisse, — hogy az első percben gyanusit! Egy fiatal asszony, ki nászját szeretője karjaiban tölti. Ha . . . ha . . . ha . . . — kacagott föl az asszony.

— Bocsásson meg Larisse, — nyögte Vas Lőrinc.

— Nincs mit megbocsátanom, — mondta hidegen az asszony. Tulajdonképen magyarázattal sem kellene szolgálnom, de megteszem azért, hogy a jövőben ne legyek kitéve hasonló kellemetlenségeknek. Gyanusításaitól nem félek.

— Én felesége lettem kegyednek. Talán azt hiszi, mert szeretem? Nem, — gyűlölöm, utálom, — megvetem!

— Larisse! — kiáltott föl szenvedélyesen a férfi.

— Csak nyugodtan uram! Igen utálom, gyűlölöm önt, mert tönkre tette egész életemet. Tisztán látom, tudom, mit tett ön velünk. Értem Avart, kit az ön hitványsága a halálba kergetett.

Most már elsápadt a férfi.

— Avar halála előtt levelet irt nekem, melyben őszintén leirt mindent. Ebből megtudtam, mily rútul visszaélt ön bizalmammal. Tisztán láttam lelkének egész hitványságát.

— Kiváncsi ugyebár, hogy mért lettem mégis az ön felesége? Megmondom azt is! Ön egy egész társaság előtt mondta, hogy velem találkaja van; megfogadtam, hogy én az öné leszek. Másnap Avar agyonlőtte magát.

Éz megmagyarázott azoknak az uraknak mindent. Kegyednek adott igazat Avar halála. Később már én hozzám is eljutott egy-egy suttogó megjegyzés. Megtudtam, hogy nevemet összefűzték a kegyedével. Együtt emlegettek bennünket. Tudtam ekkor már, hogy becsületelem az ön nevéhez van fűzve. Felesége lettem hát kegyednek — mert a becsületelem követelte, kívánta ezt tőlem. De tudja meg, hogy csak a világ előtt vagyok felesége, s kegyednek minden jogai megszűnnek velem szemben itt — a háló szobám küszöbénél. Remélem, megértett. Többé háborgatni nem fog. És ha csak a kis újával nyulna hozzám, az halálom volna. Látja ezt a kis üveget s benne azt a zöldes folyadékot? — mondta Larisse, miközben kebléből egy parányi üveget vett elő, — ebből egy csepp elég, hogy kegyed egy halottat öleljen. Megértett?

A férfi sápadtan ült helyén. Majd felugrott, oda vetette magát felesége lábaihoz.

— Larisse, — bocsásson meg! Feledje a multat; a mi vétkem volt, tudja be nagy szerelmemnek!

— Ne beszéljen szerelméről uram! Nevetéséges az kettőnk között. Kérem, hagyjon magamra! Az én szerelmem másé, — egy halotté. Annak a képét hordom keblemben, azt szeretem, a mig csak szeretni tudok. És én tudok szeretni, szenvedni is, — és tudok gyűlölni is.

Aztán felkelt, odamutatott az ajtóra s parancsoló, büszke hangon szólt a férfinak.

— Menjen, s többé ne lépje át e szoba küszöbét!

De a férfi nem ment. Csak nézte a gyönyörű, szőke asszonyt, — a ki most már az övé, — s kihez nem szabad közelednie. És ez a gondolat forrongásba hozta forró véré. Uda ugrott az asszonyhoz, átkarolta s úgy susogott hozzá szenvedélytől elfojtott hangon.

— Larisse, . . . enyémnek kell lenned, — mert szeretlek örült, vad szenvedélylyel.

Az asszony ellökte magától a férfit. De az már nem tudott parancsolni szenvedélyének. Ujra oda rohant az asszonyhoz.

Larisse látta a férfi vad szenvedélyét, tudta, hogy hiába védekezne ő, a gyenge nő a szenvedélytől elvakított férfi ellen.

— Legyen tehát! — mondta Larisse, — és hirtelen kiitta az egész üveg mérget.

Elsápadt, tekintete elhomályosult s élettelenül terült végig a himes szőnyegen.

Vas Lőrinc oda rohant hozzá. Csókolta, ölelte. Csak akkor ijedt föl, mikor érezte, hogy hideg a csók, fagyos az ölelés.

Oda térdelt a szép halott mellé, s nézte sokáig révedező, homályos szemekkel. Mintha nem tudta volna megérteni, mi történt vele.

Az ő hitvány lelke nem tudta megérteni, hogy lehet nő, ki felesége lesz egy embernek, a ki gyűlöl, megvet, csak azért, — hogy a becsülete tiszta szeplőtelen maradjon; nem tudta megérteni, hogy lehet asszony, ki megöli magát csak azért, hogy ne kelljen másnak adni szerelmét, azt a tiszta, csodás szerelmet, melyet másnak ígért. Még akkor is, ha az a másik, — kinek hűséget fogadott, — egy élettelen halott.

Deér.

göny adott hirt, — városszerte nagy részvétet keltett.

— **(Szélhámos kazánvizsgáló biztos.)** Aradmegye alispánja megkereste a pécsi rendőrséget, figyelmébe ajánlván, hogy *Halász* Ferenc nevű szélhámos, gépészmérnöknek adván ki magát, elmegy a gőzkazánbirtokosokhoz és ott hivatalos komolysággal megvizsgálja a gőzkazánokat s felveszi az érte járó vizsgálati díjakat. A szélhámos harmincöt éves, alacsony termetű, hosszasan arcú és kicsi fekete bajuszu. Ajánljuk a közönség figyelmébe, hogy ne üljön fel a szélhámosnak, hanem szolgáltassa ki a rendőrségnek.

— **(Elcsipett szökevények.)** Két asztalostanoncnak nem tetszett a mestersége, meg az azzal járó lótas-futás s így összebeszéltek, hogy megszöknek gazdáiktól. Kedden szó nélkül ott is hagyták helyüket és neki vágtak a kóborlásnak. El is jutottak egész Mohácsig, de ott elcsipték őket és 19-én éjjel visszahozták Pécsre s mint csavargókat átadták a rendőrségnek. Onnan a szülei vették őket pártfogásukba, a kik bizonyára ki fogják őket oktatni, hogy a becsületes munka mindig többet ér a csavargásnál s gondjuk lesz rá, hogy elvegyék a kalandvágó gyermekek kedvét a korai munkátlanságtól.

— **(Brutális kocsis.)** Szerdán este felé izgalmas esetnek voltak tanúi a várostemplom környékén a járó-kelők. A »Nádor« szaloda tulajdonosának kocsisa — valóban részeg állapotban — a rábizott és teherrel megterakott hosszú kocsit vonó lovakat ráhajította a város templom melletti sima járdára. A nyári vasalással ellátott lovak elcsusztak a sima köveken s az egyik ló szügyelője elszakadt s a lábán és szügyén véres sebeket hasított a kő. A nagy nehezen föltápázkodott lovakat aztán a kocsis rettenetesen elverte, mire azok örült vágatásban rohantak a Mária utcába, mely alkalommal csak az Isten különös segedelme mentette meg *Wurster* Antal kanonokot az elgázoltatástól. Így is a nagy ijedségtől rosszul lett és alig tudott visszamenni lakásába. A brutális kocsist ajánljuk a rendőrség figyelmébe.

— **(Beszállási gyakorlatok.)** Csütörtökön d. u. 3 órakor a Krajcár-kaszárnyából a 44-ik gyalogezred két zászlóalja — a parancsnokló kapitányok vezetése alatt — kivonult a vasuti indóházhoz, a hol beszállási gyakorlatokat végeztek. A körülbelül félezer emberből álló katonaság teljes felszereléssel volt ellátva és a háboru esetére szóló ki- és beszállást a waggonokba gyakorolta. A gyakorlatokat végignézte *Stenzl* Alajos ezredes is.

— **(Mire megvénülünk.)** 20-án délelőtt egy öreg, töpörödött ember jelent meg *Ludvig* Ferenc dr. kerületi orvos lakásán. Az öregnek véres volt a feje, kék foltokkal tele az arca és a kezét is alig bírta mozdítani. És szólt nagy alázattal:

— Vini Pál, negyvennyolcas honvéd és veteránus vagyok, tekintetes doktor ur!

— Hozta Isten, bátyám. Miben lehetek segítségére?

— Ugy tessék engem megnézni, hogy én harcoltam Szent-Tamásnál és voltam vagy tíz csatában ezelőtt ötven évvel. És —

— És? — kérdi a doktor, ki el nem tudta gondolni, mért tartozik mindez reá.

— És ma mégis megvert valaki.

— Megverték? Kicsoda?

— Hát a feleségem. Azért jöttem, hogy tessék adni látleletet, hadd jelentsem fel.

Az orvos megtette, a mit az öreg kért. És a szenttamási hős ment a látlelettel a rendőrségre, hol feljelentette a feleségét. Kérvén panasza áttételét a járásbirósághoz. Kérését itt is teljesítették, mert azt mondja, hogy a felesége 20-án reggel minden ok nélkül véresre verte. Hja, így járunk — mire megvénülünk!

— **(Meglopott halász.)** *Keller* Gábor, kaposvári lakos, a lityaki csárdában szállt meg a napokban. Kocsiján volt vagy husz kiló hal, melyet mikor a csárdából visszajött, nem talált sehol. Kárát feljelentette a hatóságnál s a megindult nyomozás során csakhamar elfogták a tolvajt *Braun* Mihály kálózi illetőségű egyén személyében, aki a lopott halat arra az időre el is adta. Most a bíróság végez vele.

— **(Az asszony verve jó.)** *Bóc* József, vasasi lakosnak az volt a kedvenc nótája, a mely arról szól, hogy az embernek olyan asszony kell, a ki ha beteg is, mégis felkel, megelőzi a vacsorát s úgy várja haza az urát. Hiába volt ez azonban *Bóc* uram nótája, a felesége — a kit lánykori nevén *Vóka* Katalinnak hívnak — nemcsak hogy vacsorát nem főzött neki, de még ebéddel se várta a napokban, mikor a munkáról hazatért. Ezen aztán a derék *Bóc* József annyira feldühösödött, hogy az asszonyt alaposan elverte, most meg azt tartván a közmondással, hogy — az asszony verve jó. A megvert asszony se vette azonban tréfára a dolgot, hanem feljelentette az urát a bíróságnál s mivel most vagy három hétig sajognak a sebei, azzal áll boszut a férjén, hogy nemcsak vacsorával nem várja és ebédet nem főz neki, de még reggelit se tesz elébe. Hadd lássa, ki bírja kitarással tovább!

— **(Egy lópasszus — öt forint.)** A vállalatoknak keletkezésük után első dolguk ügyvéd után nézni. Végre is nem tudja az ember, hogy mikor lehet szükség rá, jó, ha kéznél van. Csak természetes tehát az, hogy a Dunántul kóborló cigányok nagy érdekszővetsége is gondoskodott fiskálisról. Egy *Daxner* János nevezetű teljesen elzüllött ügyvéd ez az ember, akinek az a foglalkozása, hogy a cigány lóköltők számára hamis löveleket csinált. Mindenikért öt forintot kapott. Azért sült ki ez a kis üzlet, mert a belügyminiszter rendeletére tul a Dunán országos hajtóvadászatot tartottak a cigányokra. Nyolc vármegye területén hajhászták föl a cigányokat s hatvanat találtak köztük olyan bűnben, amiért le kellett őket csukni. Velük együtt ül a fiskális is.

— **(A veszettség halottja.)** *Kovács* István miszlai (Tolnamegye) földmives feleségét még május elsején egy veszett kutya harapta meg. Nem igen törődött a sebbel s a helyett, hogy orvoshoz fordult volna, egy javasasszonytól kért orvosságot. A seb hamarosan be is gyógyult s azt hitte a szerencsétlen asszony, hogy most már nem érheti semmi baj. Folyó hó 12-én azonban hirtelen megbetegedett s bezzeg szaladtak ekkor fűhöz-fához s még aznap éjjel felvitték Budapestre a Szent István-kórházba, a hol azonban már nem segíthettek rajta, mert a veszettség tünetei között két napi rettenetes kinlódás után meghalt. Jellemző, hogy a köznép veszett kutya marásnál csak abban az esetben megy oltatni magát, ha a seb lassan gyógyul, ha hamarosan elmulik, többé reá sem gondol. S ezek a szerencsétlenek kivétel nélkül elpusztulnak, mert az utolsó pillanatban nem lehet rajtuk segíteni.

— **(A magyar nyelv apostolai.)** A kaposvári közművelődési egyesület *Somogyi* János kis-berki és *Haydn* Sándor kercseligeti tanítókat egyenkint 20—26 forintnyi jutalomban részesítette, a magyar nyelv terjesztésé-

ben tanúsított buzgó tevékenységükért. Növendékeik közül a legérdemesebbek részére pedig díszes, kötött példányú imakönyveket küldött nevezett egyesület a fenti tanítóknak kiosztás végett.

— **(Petőfi-ünnep Szegzárdon.)** Országos lesz Petőfi ünnepe folyó hó 31-én. Mindenütt megünnepelik a szabadságharc *Tyrtaeuszának* emlékét. Így Szegzárdon is lesz Petőfi-ünnep, melyet — mint értesülünk — a szegzárdi Kaszinó rendez.

— **(A magyar-horvát határrendezés.)** Belovár, Varasd és Kőrös vármegyék évek hosszú sora óta határpörben állanak Zalavármegyével, melyet a Dráva választ el ezen vármegyéktől. A Dráva a negyvenes évek óta, a mikor az utolsó helyszíni mappák készültek, megváltoztatta itt medrét és így folytonos a baj, hol végződik a magyar és hol kezdődik a horvát határ. A magyar és horvát kormány végre megállapodtak abban, hogy rendezik a határviszályt és kedden Zalaegerszegen kezdik meg a kormányok által kiküldött mérnökök a helyszíni fölvételt. A magyar királyi pénzügyminiszter *Berczely* Istvánt, a pécsi királyi kataszteri hivatal főmérnökét, *Till* Jánost, a kereskedelemügyi miniszter *Weinstein* Ignác kaposvári kir. államépítészeti mérnököt és a horvát-szlavon kormány *Ilics* Tivadar, telekkönyvi igazgatósági mérnököt Zágrárból küldötték ki, a kik 18-án láttak hozzá Dráva-Mogyoródnál a nagy munkához, mely el fog tartani talán december haváig is. A kiküldött mérnökök műszaki föladata abból fog állani, hogy az 1868. évi bizottsági jegyzőkönyvek és ugy a horvát, mint a magyar kataszteri térképek alapján a határvonalat fölvegyék, illetve fölmérjék és a határhalmokat a helyszínén megjelöljék. Ezen munkálatok alkalmával készült térkép fog a műszaki munkálatok befejezése után a helyszínére kiküldendő vegyesbizottság rendelkezésére állani, mely bizottság az országos határt véglegesen meg fogja állapítani.

— **(Ipartestületi betegsegélyző pénztár.)** A pécsi Ipartestület kebelében alakult betegsegélyző pénztár jövő hó elsején kezdi meg működését. Az ipartestület elnöksége ennél fogva 19-én hirdetményben értesítette az összes ipari segédmunkásokat, kik ipartestületi tagoknál vannak alkalmazva, hogy bármely betegsegélyző pénztár tagjai, az ipartestületi betegsegélyző pénztárba óhajtván belépni, bármely pénztárból kiléphetnek a nélkül, hogy munkaadót kellene változtatniok. Egyszersmind az ipartestület tagjait is értesíti az elnökség, hogy a jövőben segédeiket és tanoncaikat a törvény értelmében csakis az ipartestületi betegsegélyző pénztárba irassák be. Végül jelzi a felhívás, hogy a tagjárulékok befizetésének kötelezettsége folyó évi szeptember hó 1-én kezdődik.

— **(Életmentő gyerek.)** Gyódon történt a napokban, hogy *Keresztes* István ottani gazda öt éves kis leánya játék közben a kutba esett. A házbéliek mind kint lévén mezei munkában, csak *Banda* János hét éves béres gyerek maradt otthon, ki látva gazdája leányának veszélyes helyzetét, meggondolás nélkül utána ugrott a kutba és sikerült neki a már alélt leánykát még idejekorán kimenteni a biztos halál torkából. S így csak a bá-

tor fiú önfeláldozásának köszönhető, hogy nem vesztették el gyermeküket a szülők, kik ellen vétkes gondatlanság miatt megtették a feljelentést.

— **(Pótvásár.)** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter megengedte, hogy a Baranyavármegye területéhez tartozó Vaiszló községben a f. évi július hó 3-ára esett, de elmaradt országos vásár helyett f. évi július hó 24-én pótvásár tartassék.

— **(Nagy jégverés.)** Mint értesülünk Szentlőrinc és Nagypeterd között 17-dikén nagy jégverés volt. A jelzett vidéken óriási zivatar vonult végig, a mely alkalommal nagy jégeső esett s elverte az összes termést s még a fejlődésben levő kukoricát is.

— **(Hadapródok a villanytelepen.)** 19-én délután a m. kir. honvédhadapródiskola növendékei meglátogatták Szilágyi ezredorvos vezetése alatt a pécsi villanytelepet, a hol a növendékeket Justus Mihály villanytelepi igazgató kalauzolta, végig vezetvén őket a telep összes helyiségein, hol mindenütt előzékeny magyarázattal szolgált. A növendékek, kik 18-ikán bányatelepen jártak s a napokban a Zsolnay-gyárat tekintik meg, délutáni félöt óraker tertek haza a villanytelepről.

— **(Becsapott kutyák.)** Furcsa látványnak voltak tanui 19-én korán reggel a piaci kofák, kik sátraikat kezdték felállítani a piacon. A Takarékpénztár régi háza előtt vagy egy tucat kisebb-nagyobb, különféle fajta kutya hevert a járdán s mikor a kofák zajára egyik-másik fel akart ugrani, alig lépett egy párt, ismét csak elesett és tehetetlenül nyult végig a földön. A kofáknak feltűnt a kutyák emeszkatlan viselkedése és karóra kapva, rohamot intéztek ellenük, de bizony a jámbor állatok csak nem futottak előlük. Végre is a kofák ijedtek meg, hogy a kutyák talán megveszni készülnek és siettek be a rendőrségre, honnan kitelefonoztak azonnal a gyepmesterért. A kofák pedig ezalatt úgy tettek, mint a cirkuszbeli Auguszt az ő feketeszőrű, éneklő kutyájával. Rájuk kiabáltak a szerteszét heverő állatokra:

— Jön a gyepmester! . . . Jön a policáj!

De bizony a jámbor állatok nem mozdultak s mikor a gyepmester megjelent, soha könnyebben nem fogdosott össze kutyákat, mint a mily könnyen ezeket berakta a kocsi-jába. A nagy eset hírére egyik állatorvosunk is a helyszínére sietett s kereste okát a kutyák csehül állásának. És meg is találta. A »Nádor« kávéháztól — hol az éjjel bucsuzott a hölgy zenekar — egészen a piacig a járdán gyanus foltok valának. Ezek körül heverték a kutyák s egyik-másik még oda is kapott a nyelvvel, mikor a gyepmester a hurkot a nyakába illesztette. E foltok pedig szörnyen illatosak valának még akkor is, mikor a jámbor ebek a gyepmester kocsi-jába kerültek és . . . És erőt vett rajtuk odabenn a — macskajaj. Ennek következtében napvilágra jutott a titok. A kutyák valami lump kompánia nyomaira találtak a piacon és nem ismerve a morál szavait, hogy nem jó nagy urakkal egy tálból cseresznyét enni, azaz hogy — a jelen esetben — az urak nyomaiba beleütni az orrukat: megtették ezt s ez ártott meg nekik. Az uri kompánia a »Nádor«-ban egész éjszakai sörözés és pezsgőzés után édes pálinkával bucsuztatta el a női zenekart. Ettől az édes pálinkától csiptek be a jámbor kutyák, melyek most a gyepmesteri telepen aluszszák ki a katzenjammert a fejükből!

— **(Megugrott tolvaj.)** Schaffer Vilmos hássági lakos házában 18-dikén éjjel tolvaj járt, kinek az volt a jámbor szándéka, hogy a pincét feltörje. A házbeliek azonban észrevették s lefűlelték a tolvajt, de mire

a hatóság embereit előhívták, akkorára a tolvaj egy óvatlan pillanatban futásnak eredt s átvette magát a kert kerítésén s néhány perc múlva eltűnt üldözői szemei elől. A megugrott tolvajt most keresik.

— **(Petőfi-ünnep Pécsen.)** A »Nemzeti Kaszinó«-ban szombaton este 6 óraker a Pécsen rendezendő Petőfi-ünnep tárgyában Jobst László dr. ügyvéd által összehívott értekezlet — mint szombaton este megjelent számunkban jeleztük is — azt határozta, hogy az ünnep matiné szerű lesz, melyen szavaltat, ének és szónoki előadások lesznek. Felkérjük a Dalárdát és a Polgári Daloskört is szereplésre, azonkívül Petőfiről emlékbeszédet is tartanak és Petőfi verseit szavalják. Az értekezlet Jobst László dr. elnökle alatt szűkebbkörű bizottságot küldött ki, mely az ünnep részletes programját megállapítsa, a lakosokat felhívásban figyelmeztesse Petőfi emlékére s felkérje házai fellobogozására s végül meghívja az ünnepre Várady Antalt is, a ki Petőfiről szóló ódáját fogja elszavalni. Ezzel kapcsolatban megemlítjük, hogy a Polgári Daloskör 16-án tartott ülésén már elhatározta, hogy hazafias készséggel vesz részt a Petőfi-ünnepen s azon Petőfinek »Honfi-dal«-át (Tied vagyok, tied hazám . . .) fogja előadni.

— **(A »Pécsi Műkedvelők Egyesülete«)** vasárnap délután fényesen sikerült ünnepélyt rendezett a tettei fensikon. Az ünnepély délután 3 óraker vette kezdetét, amidőn már nagyszámú közönség lepte el az ünnepély színhelyét. Délután öt óráig az egyet házizenekarának és a tamburások hangversenye szórakoztatta a megjelenteket, míg öt óraker a versenytékés és tombola vette kezdetét. Majd a külön e célra felállított emelvényen Kapás János szavaltta el a »Legöregebb ember« című költeményt, amit Heilmann M. előadása követett. ki a »Szeretem a nőket« című monologot adta elő. Rövid szünet után Arany Jánosnak »Családi kör«-ét szavaltta el valaki, ki a »három csillag« jelének ismeretlenségébe rejtőzött, majd Sebők Annuska és Bálint Ferenc duettben egy dal egyveleget adtak elő, melyet a jelenvolt hallgatóság zajosan megtapsolt. A délutáni műsor lezajlása után ismét az egyesület házi zenekara tartott hangversenyt esti 8 óráig, a mikor az esti műsor vette kezdetét, melyet Bálint Ferenc és Ódor Gyula nyitottak meg a »Bátor Izsák« című kettős jelenettel. Humoros, jóízű előadásuk nem csekély tetszést keltett s zajos tapsot aratott, majd Bálint Ferenc saját szerzeményű, kétfelvonásos népszínművét, a »Fülemilét« adták elő a műkedvelők. Az előadásról csak annyit irhatunk, hogy a műkedvelők: Mihálovics Kálmán, Halmi Juliska k. a., Sebők Annuska k. a., Heilmann M., Bálint Ferenc, ifj. Ódor Gyula, B. Tóth Karolin, Schilhanek Márton, Enge Ádám, Knapp István, Szánthó Lujza k. a., Kovács Mariska k. a., Kapás János, Breitenbach József, Princ Ilona k. a. a tőlük megszokott szereptudással igen jó előadást produkáltak. Az előadás után tánc következett, mely a legjobb kedvben a hajnali órákig tartott.

— **(Talált csontvázak.)** Szombaton délután a Krajcár-kaszárnyában a 44-ik gyalogezred egyik századának legénysége pionier gyakorlatokat végzett az ugynevezett Stockház udvarán. Az ásás közben valami másfélméter mélységben egyszerre csak két csontvázra akadtak a földben. A két csontváz egymás mellett feküdt s bár a vezénylő tiszt azonnal jelentést tett a leletről a rendőrségnek, mire Tolnai Vilmos dr. tisztiorvos Kovács Antal rendőrbiztos kíséretében kiment a helyszínére, az egyiket már kiemelték a földből a katonák. Hogy a csontvázak mily idő óta fehetnek a földben, ezt megállapítani alig lehet. Talán huszonöt-harminc éve, hogy oda kerültek, de viszont hallottunk róluk olyan véleményét, hogy már száz-százötven éve vannak a földben. Ezelőtt ötven-hatvan évvel azon a

tájon felhagyott temető állt még, a legnagyobb valószínűség szerint tehát a két csontváz is örök nyughelyeként került arra a helyre, a hol most hosszu idő lefolytával, rájuk találtak. Az orvosi vizsgálat csak annyit tudott megállapítani, hogy mindkét csontváz férfi csontváz. Egyelőre bevitték őket a városházára, honnan eltemetik őket majd a budaikülvárosi temetőbe.

— **(A Duna titka.)** A napokban kifogták Dunaszekcsőn a Dunából egy közep-termetű, erős testalkatu, 20—25 évesnek látszó férfi holttestét. A járásorvos az orvosrendőri hullaszemlét teljesítvén, megállapította, hogy a holttesten, mely körülbelül 8—12 napig lehetett a vízben, külerőszak nyomai nem láthatók s így arra való tekintettel, hogy a vízbe fult férfi — a ruházatról ítélve — a munkásosztályhoz tartozott, valószínű, hogy az illető munka közben véletlenül esett a Dunába. Miután a ruha zsebeiben semmiféle irás nem volt található, a vízbefult kilétét nem lehetett megállapítani.

— **(A halott pénze.)** Az eszéki országos kórházban a minap ravasz hamisítás nyomára jutottak. Már jó ideje a kórházban ápolták a Société d'importation de chénes eszéki irodájának egyik tisztviselőjét, akinek tizezer forint megtakarított pénze volt. A tisztviselő a mult héten magához kérte dr. Muza Alfonz kórházigazgatót. Két névjegyet adott neki, hogy az egyiket hatvan forintot kérjen a társaságnál letett pénzből. A kórházigazgató teljesítette a beteg kívánságát s az üresen maradt névjegyet letette az asztalára. A beteg még aznap agóniába esett s másnap meghalt. A kórházigazgatónak feltűnt, hogy az üresen maradt névjegy nyomtalanul eltűnt az asztalról. Tegnapelőtt beállított az igazgatóhoz a francia társaság pénztárosa, hogy a kórházban ápolat Hambeck nevű embernek átadja az elhunyt tisztviselő vagyonát, a megtakarított tizezer forintot. Fölmutatott egy névjegyet, a melyen a meghalt tisztviselő Hambecket nevezi meg általános örökösének s arra kéri a társaságot, hogy a tizezer forintot haladéktalanul, a birói eljárás mellőzésével adja ki az örökösének. A kórházigazgatónak gyanus volt a dolog s csakhamar rátalált az eltűnt névjegy titkára. Hambeck, aki rovott multu betörő, kikérdezte a halálos beteget anyagi viszonyai felől, ellopta a névjegyet s erre utánozta a tisztviselő irását. A csaló maga is beteg, nem is tud járni. Ezért azt hiszik, hogy terve kivitelében mások is segédkeztek.

— **(Katonarvosok afférje.)** Bécsből írják, hogy befejezték azt az affért, amely Paikrt dr. vezértörzsorvos és Ebstein József dr. pécsi főtorzsorvos közt támadt. A pécsi tifuszjárvány oka fölött kerekedett a két tudós katona közt heves vita, amely kikerült a nyilvánosság elébe is, különböző hirlapi nyilatkozatok alakjában, úgy hogy a hadügyminiszternek és a katonai becsületbiróságnak is bele kellett szólnia. Paikrt drt nyugdíjazták, a mivel ellenfele, a pécsi főtorzsorvos, nem elégedett meg és a Militär-Zeitungban cikkelyt irt Paikrt ellen, sőt a becsületügyi eljárás megindítását is kérte. A felelet erre az volt, hogy ellene is, Paikrt ellen is megindították az eljárást. Uexküll-Guyllenbrand gróf lovassági tábornok elnöklésével tartották meg Bécsben a második hadtesthez tartozó összes tábornokok részvételével a becsületügyi eljárást a tábornoki rangban levő Paikrt dr. ellen. A tábornokok fölmentették a vezértörzsorvost. Nemsokára ezután a pécsi orvos ügyében ült össze a ka-

tonai bíróság Pflügl Rikárd ezredes elnöklésével. A tárgyalást a Savek Lajos altábornagy elnöklésével megtartott becsületügyi tanács ülésén fejezték be. A határozat így hangzik: »Ebstein József dr. megsértette a katonai tisztességet (Standesehre) az által, hogy a Militärrzt című folyóiratban és a hadügy-miniszter ő excellenciájához intézett beadványában olyan hangot használt, amely ellenkezik a tisztek beszéd és gondolkodásmódjával.« Ezzel befejeződött a kinos ügy.

— **(Toloncuton.)** Két tolonc érkezett 17-én éjjel a rendőrséghez. Az országnak két ellentétes tájáról, Sárosmegyéből és Udvarhelymegyéből jöttek, természetesen kísérettel, mert már kötött utlevéllel többször eltoloncolták őket haza, de mindig megszöktek. Most végre hazaértek és reggelig a börtönben pihenték ki a hosszú utazás fáradalmait. Reggel aztán előkeresték a rendőrbiztosi hivatalban törzslapjaikat, a mikor is kitűnt róluk, hogy ezelőtt öt évvel, mikor még a két tolonc tizenhatéves fiatal leány volt, már éjjeli csavargásért napos vendégei voltak a torony alatt a börtönnek. Mert a két tolonc: leány; elkergette őket forró vérük fiatalon hazulról és korán megvénülve, elzülve jöttek ime haza toloncuton öt év múlva.

— **(Vér a korcsmában.)** Csike János görcsönyi lakos hétfőn Kis-Dárdán járván, betért az ottani korcsmába, ahol italozás közben összeszólkkozott egy eddig ismeretlen juhászlegénnyel, ki a szóvitából támadt dulakodás közben kést rántott s azzal úgy mellbe szúrta Csike Jánost, hogy az eszméletlenül összerogyott, a késelő juhászlegény pedig, mielőtt a korcsmabeliek meglepetésükből felocsudhattak volna, megszökött. Csike Jánost életveszélyes sebével lakására szállították, ahol most ápolják, bár életbenmaradásához nincs remény. Az orvosi vizsgálat megejtése végett *Trixler* Rudolf dr. járásorvos a helyszínére utazott.

— **(Elhunyt huszárkapitány.)** Vasárnap, t. hó 16-án temették Mohácson *Keller* Antal szolg. kívüli honvéd-husár századost, ki mint Lichtenstein ezredbeli huszár főhadnagy küzdötte végig a boszniai okkupációt. A közönség körében méltó megütközést keltett az a körülmény, hogy a mohácsi csendőr szakasz parancsnokság és a pénzügyőrség az elhunyt katonatiszt temetésére ki sem vonult.

— **(Elütötte a bicikli.)** Régi nóta, mely örökké új marad, azzal a különbséggel, hogy ez az eset nem a városban, hanem a pellérdi országnon történt, ahol *Grünhuth* Jónás pécsi lakos elütötte biciklijével *Tólas* János pellérdi lakos három éves leányát, ki az országon a porban játszadozott. Bár a kis leánynak az ijedtségen kívül szerencsére más baja nem történt, az ügyetlen kerékpáros ellen megtették a feljelentést.

— **(Negyvennapos eső.)** Mindnyájan csodálkoztunk rajta, hogy micsoda időjárás ez az idej: nincs nap eső nélkül! Akármilyen ragyogással kelt is föl a nap reggel, bármilyen tiszta kék volt az égbolt, délre vagy éjszakára okvetlenül szél kerekedett, mely felhőket hajtott, aztán dörgött és villámlott s utána megeredtek az egek csatornái. A gazdák panaszkodtak, a gabonakereskedők sirtak, a spekulánsok jajgattak s az újságok minden-

nap kiírták, hogy minden órai országos eső egy milló frt kárt jelent Magyarországnak — mindez nem segített a helyzeten, az eső omlott, a buza romlott. Mitől lehet ez vajjon? Megváltozott az égél jellege és változtak a természettörvények? A tropikus égöv, a hol mindennap esik, kezd éjszak felé kiterjedni s Magyarországon ezen tul mindig így lesz? Egy gazdálkodó ismerősünk a következőleg felel e kérdésekre: Tessék csak felütni a június 8-ika utáni lapokat. Három napig tartott országos esőről van bennük jelentés. Azután nézzék meg, hogy június 8-án Medárd napja volt. Nem történt tehát egyéb, csak az az évszázados parasztabona bizonyult megint valónak, hogy ha Medárd napján eső esik akkor negyven napig mindig esik. Ez a nap július 17-én járt le. Tessék visszaemlékezni, július 16-án még nagy záporosó volt, 18-án már egész nap derült idő volt és ma is az van. Most járt le tudniillik a 40 nap és ime az esős évszak is véget ért.

— **(Potya sörre szomjaztak.)** Ebben a nagy melegben nem csoda, ha megszomjazik az ember; az sem csoda, hogy sörre szomjazik; de még az se, hogy sört lop — ha pénze nincs — hogy ezt a szomját lehűtse. Így tettek kedden este a *Hirschfeld* Sámuel egyik tuvarosával, ki Mohácsra vitt sört. A budai vám közelében leloptak a kocsirol egy hordó sört, a mit a kocsis csak akkor vett észre, mikor már a lopott sörrel, a vámházat elkerülvén, a vasuti töltés alatt akartak bejönni a tettesek. A vámos segítségével lefűltek a két tolvajt, akik azonban azt mondták, hogy az üszöghi korcsmárostól vették a hordó sört. Közben egy pénzügyőr is érkezett a helyszínére, a ki felhívta őket, hogy hozzanak bizonyítványt a korcsmárostól s csak ekkor adják ki a sört. A bizonyítványt rövid fél óra múlva tel is mutatták a tettesek s erre a vámos ki is adta a sört, előbb azonban a pénzügyőr felírta a hordó számát. És ez volt az oka, hogy 19-én kitűnt, miszerint a hordót mégis csak a kocsirol lopták le a tettesek, mert az a *Hirschfeld* hordai közé be van írva és a bizonyítványt hamisították, — mert az irás nem az üszöghi korcsmáros kezeirása — hogy csak potya sörhöz jussanak. Hanem hát turpisságuk kivilágosodott s most folyik ellenük a lopás miatt a vizsgálat.

— **(A kinek nem elég egy asszony.)** *András* Istvánnak hívják ezt a nagyszívű embert, [a ki e tekintetben hasonlít az emberiség két harmadához. Ugy történt az eset, hogy ráunt szépséges hitvesére, a kivel már tíz évvel ezelőtt összefűzte sorsát. Szomszédjában lakott *Almádi* Pál özvegye. Sűrűen átjárt a nem éppen öreges asszonyhoz és összeszűrték a levét. A vége pedig az lett, hogy *András* Istvánt a napokban rajta csipte hűtlenségén a felesége és kétszer rálőtt. Most a férjet közösen ápolják felesége és kedvese.

— **(Községek új pénzügyi beosztása.)** A m. kir. pénzügyminiszter 44281/99. számú rendeletével a baáni pénzügyőri szakasz területéhez tartozott *Darász*, *Herceg-Márok*, *Kisfalud* és *Bodolya* községeket 1899. évi október hó elsejétől kezdődő joghatályal a mohácsi kir. adóhivatal területéhez csatolta.

— **(A kereskedelmi kamarák kongressusa.)** A magyarországi keresk. és iparkamarák a jövő hó 23-dikán tartják Nagyváradon ötödik évi országos kongresszusukat. A kongresszuson *Záray* Károly dr., a pécsi kamara titkára a hazai gyáralapítások bírálatát fogja bemutatni és előadói javaslatot ter-

jeszt be a vidéki zálogházi intézmény államosítása tárgyában.

— **(Vigyázatlanág áldozata.)** Saját vigyázatlanágának lett áldozata 17-én reggel *Szavecski* Mihály, kiskereszt-utca 14. sz. alatt lakó kőműves segéd. Miután végigmulatla a vasárnapot, 17-én reggel korán elment munkába a főreáliskolához, melynek tatarozási munkálatainál dolgozott ő is. Felmenvén a második emeleti állványra, ott nagykönnyelműen félretette utjából a védődeszkát, hogy munkáját könnyebben folytathassa. Ekkor aztán egy örizetlen pillanatban hátralépett és lezuhant a másodemeleti állványról az elsőemeleti állványra, hol hátát és szemeit sérlette meg súlyosan. Az esetről értesült rendőség részéről az inspekciós kerületi orvos és a rendőrbiztos mentek ki a helyszínére s a sebesültet ápolás végett a városi közkórházba szállították. A városi főmérnök is vizsgálatot tartott a helyszínén és semmi szabálytatanságot sem konstatált az állványépítés körül. Így tehát a szerencsétlenül járt ember saját vigyázatlanágának lett az áldozata. Ezt különben maga is beismerte kihallgatásakor, hogy a védődeszkát azért tette félre, hogy könnyebben dolgozhassék s mivel szivbajos, talán szivbaja is rájött és ez okozta lezuhanását, minek folytán most kénytelen lesz hetekig az ágyat őrizni.

— **(Egy tűzoltó balesete.)** Az önkéntes tűzoltó-testület tagjai minden vasárnap reggel gyakorlatot tartanak a budai külvárosi mászótoronynál. Rendszeren két csapatra oszolva szivattyu és mászógyakorlatokban vesznek részt. Ilyen gyakorlatokat végeztek 16-ikán reggel is, a mikor is *Pincz* György önkéntes mászó-tűzoltó, a Hoffmann-gyár asztalossegéde, szerencsétlenül járt. *Pincz* György a mászógyakorlatot végző csapatba volt beosztva és éppen a mászótoronyra mászott fel a kampós létrán. Már túlhaladta az első emeletet, mikor egyszerre elhibázhatta a lépést, mert megtántorodott és lebukott a magasból. Hasra esett a földre s bevágta az arcát úgy, hogy a fogai kilátszottak s bal karját kifecamította. *Oberhammer* Antal rendőrkapitány, tűzoltóparancsnok a szerencsétlenül járt embert nyomban kocsira tette és az első orvosi segélynyújtása után lakására szállította, hol most ápolás alatt van. Mint lapunk zártakor értesültünk, a szerencsétlenül járt tűzoltó állapota a 17-iki nap folyamán rosszabbra fordult; lábai is megdagadtak s ha súlyos külső sérüléseihez előre nem látható belső sérülés is járult, úgy a sajnálatra méltó ember hivatásának áldozatul is eshetik.

— **(Kerékpárverseny.)** A Pécs-Baranyai Sport-Egyesület 16-ikán délután igen jól sikerült országuti kerékpárversenyt rendezett, melyen nagyszámu nézőközönség vett részt. A verseny délután három órakor kezdődött a m. kir. honvédhadapródiskolánál, a honnan a versenyzők indultak s ahol oly nagy volt a megjelent közönség száma, hogy versenybizottság s a startolók részére helyet a tűzoltóknak kellett kötél-kordonnal fektetni. A versenyen mint versenybíró József dr. szerepelt, míg az időmérők tisztét *Müllherr* József és *Bedő* Imre teljesítették. Az első a »főverseny« volt, 40 kilométer távolsággal. A fordulást a szentlőrinci kishidnél *Dezső* Géza és *Trébitz* Kurt jelezték. Versenydíj: I. díszített ezüst-érem, II. díszített ezüst-érem, III. ezüst-érem és az elsőnek tiszteletdíj. A versenyben résztvettek: *Wessely* Károly (fekete-kék), *Kentz* Viktor (szürke-rózsaszínű-zöld), *Karhan* Albert (kék-barna), *Herfurth* Leo (kék-vörös), *Bergmann* Lajos (kék-fehér, kék-vörös). A versenybírók három óra huszonöt perckor indították a versenyzőket, kik a következő sorrendben érkeztek be: I. *Herfurth* Leo (időtartam: 1 óra 24 perc). II. *Bergmann* Lajos (időtartam 1 óra 25 perc). III. *Karhan* Albert (időtartam 1 óra 28 perc). A kerékpárverseny második pontját a 10 kilométeres »seniorverseny« képezte, melyben a fordulást a cserkúti csárda mögötti hidnál *Tiefenbacher*, *Darilek* és *Nikelszky* Géza jelezték. Versenydíjak:

I. díj ezüst-érem, II. díj bronzérem. Neveztek: Mindszenty Ödön (egyleti dress), Gyimóthy Jákó (egyleti dress), Fichtl Ignác (kék-szürke), Walla Ferenc (egyleti dress). A versenyzőket 3 óra 35 perckor indították a versenyzőket, kik a következő sorrendben érkeztek be: Elsőnek beérkezett Gyimóthy Jákó, (futási időtartam 23 perc); másodiknak Fichtl Ignác, (futási időtartam 27 perc). A verseny délután öt órakor ért véget a közönség kitartó érdeklődése mellett. Este a »Magyar Király« vendéglőben volt Bahula József dr. versenybíró elnöklete alatt a díjak kiosztása, mit egy negyven terítékű társasvacsora követett. A versenyrendező egyesület számos tagja és vendégeik a késő éjjeli órákig a legjobb hangulatban voltak együtt.

— (A „Pécsi Torna-Egyesület“) a »Pécsi Polgári Daloskör« szíves közreműködésével folyó évi augusztus hó 6-án az e célra díszesen feldiszitett jótékony nőegylet kerthelyiségében (Kert-utca 1. szám.) Farkas Sándor zenekarának közreműködése mellett zászló alapja javára nagyszabásu, táncsal egybekötött nyári ünnepélyt rendez. Műsor: Délután 3 órától sétazene, 5 órakor előadatik az óriási szenzációt keltő »Amerikai csata« az egyesület 60 férfi és 30 női tagja által. Műtornászati mutatványok a legjobb képzetektől, amerikai nyujtón és korlátan. Továbbá egyiptomi gulák, dalok és szavallatok stb. — Részletes műsor a helyszínen. A szünetek alatt confetti- és serpentin-dobálás, különféle alakú léggömbök felbocsajtása, világposta, stb. kellemes meglepetések. A legtöbb levél birtokosnője egy 30 korona értékű ajándéktárgyat kap. Belépő-jegyek ára személyenként 1 korona, pártoló tagoknak 30 kr., család-jegy (3 személyre) 1 frt 20 kr., pártoló tagoknak 1 frt. Jegyek előre válthatók: özv. Tausz Vilmosné dohánytözsdejében. Alt és Böhm urak, Fischer Ferenc ur könyvkeres., Kohn Katica divatárusnő, Schwarz K. ruhafestő urnál. Felülfizetések köszönettel vétetnek és hirtapilag nyugtáztatnak. Az ünnepély kedvezőtlen idő esetén is megtartatik. Kezdeté délután 3 órakor.

— (Lelkészi-beiktatás Viszlón.) A viszlói ev. református hitközség megválasztotta lelkészévé Lukácsy Imre ev. ref. lelkészt Kunfélegyházáról. Lukácsy vasárnap bucsuzott el ottani hiveitől s hétfőn Viszlóra érkezett és lelkészi állását elfoglalta. Az új lelkész ünnepélyes beiktatása folyó hó 23-án, a jövő vasárnap lesz, nagy ünnepség között, melyre már most megkezdtek Viszlón az előkészületeket.

— (Családi dráma.) Kölkeden véres családi dráma folyt le a napokban. Balogh János összeveszett a feleségével Csomor Évával és azt agyon akarta ütni. Az asszony menekült a férje elől ki az udvarra, ott azonban utolérte a feldühödött ember és a földre tepervén oly súlyosan megverte, hogy az asszony most élet-halál között lebeg. Az asszonynak segítségére sietett Seuti József, a házigazda; azonban a rabiátus ember ezt is megtámadta és leütéssel fenyegette úgy, hogy menekülnie kellett előle. Végül a család két leánya szaladt az anya segítségére és a férj ezeket is ütlegekkel fogadta s rajtuk több súlyos sérülést ejtett. A vadállatias ember így egész családját véresre verve elment a korcsmába s onnan kísérték be a börtönbe, hol most várja jól megérdemelt büntetését.

— (Lefegyverezett emberirtó.) Mándok Imre pogányi lakos a napokban az ottani korcsmában alaposan berugott s eme állapotában — az eddig ismeretlen okból magával hordott — revolverével a korcsmárost és a vendégeket agyonlövéllel fenyegette, sőt a revolvert a felé közeledő korcsmárosra el is sütötte. A lövés azonban szerencsére nem talált, hanem a vendégek látva, hogy ennek már fele sem tréfa, rávetették magukat a dühöngő emberre s lefegyverezték. A hatóság emberei, kiket segítségül hívtak, feljelentést tettek Mándok ellen a bíróságnál.

— (Titokzatos báróné.) A berlini Charité-kórházban pár hét óta egy nőt ápolnak, akinek fiatal kora ellenére is már eléggé regényes multja van. Ez a nő 1869-ben született Münchenben; állítólag egy grófnak a törvénytelen leánya. A leány anyját egy Mayr nevű magánzó jó pénzért feleségül vette s a gyermeket saját leányának elismerte. A kitűnő nevelésben részült leány vagy nyolc európai nyelvet kitűnően beszél s már fiatal korában beutazta egész Európát s természetes atyja állítólag a bárói címet is kieszközölte neki. 1891-ben Biarritzban nőül ment egy angol grófhoz, akit azonban bigámia miatt letartóztattak. Ezután Amerikába utazott, ahonnan a mult évben jött haza. Teplitzben megismerkedett egy fiatal orvossal, aki előbb a titkárja, majd a kedvese és a vőlegénye lett. A tavasszal Monacoba rándultak, ahol az orvos a leány minden vagyonát eljátszotta s aztán megugrott. A tönkrejutott leány Berlinbe ment, ahol egy barátinője, egy igen befolyásos grófné, elhelyezte egy szülészeti intézetben. Mivel azonban itt konstataáltak, hogy a leálynak erre az intézetre szüksége nincsen s mivel máshova a hajléktalanok menhelyén kívül nem utasíthatták: egyelőre a Charité-kórházban helyezték el. A rendkívül nagy műveltségű nő nem tudja semmivel sem bizonyítani regényes elbeszélésének igazságát, de azért szavai hitelt érdemlőknek látszanak.

— (Tolvaj inas.) Zucker Zsigmond Szigetkülvárosi lakos panaszt emelt a rendőrségnél Tési János nevű udvarosa ellen, hogy az ezüst óráját ellopta. A rendőrség a gazda panasza folytán fel akarta hivatni az udvarost, de akkor kisült, hogy annak nyoma veszett. Bizonyára jónak látta még idejekorán megjelenni. A tolvajt keresik.

Törvénykezés.

§ A hazátlan esernyős. Guth József állandó tartózkodási hely nélküli ember s azzal tengeti életét, hogy faluról-falura járván, eldarálja szajkó módjára betanult mondókáját:

— Regenschirmen, reparieren! Gleich im Haus! Biligste Preise!

Aztán akadnak olyanok, kik reá bizzák esernyőiket, a melyeken támadt folytonossági hiányokat Guth József nagy szakértelemmel s még nagyobb tüvel be szokta foltozni. Barangolása közben azonban eszébe jutott, hogy sokkal több pénzt lehetne szerezni eladással, mint esernyők foltozásával s azért kapta magát és négy esernyőt, amit foltozás végett rábiztak, elvitt a szomszéd faluba, ahol megjavítva őket, túladott rajtuk. Az egyik káros, Laki Péter, ó-falusi erdész azonban feljelen-

tette Guth Józsefet a csendőrségnél, mely már másnap Apátiban elfogta az esernyőst és behozta a pécsi kir. ügyészség fogházába.

Igy történt aztán, hogy a pécsi kir. törvényszék Guth Józsefet 21-én délelőtt háromrendbeli sikkasztás elkövetése miatt kéthavi fogházra ítélte és a vizsgálati fogságból e büntetésbe hat hetet betudott. Az ítélet jogerős.

§ Elitölt rablógyilkos. Még mult év november 24-én történt, hogy Simontornyan, a téglaegető kemencék között, a munkások Szánthó Györgynét meggyilkolva találták. Mellén és hátán hat késszurást találtak, melyekről a megejtett orvosi vizsgálat konstataálta, hogy mindegyikük feltétlenül halálos volt. Az asszonynak — mint ez a további vizsgálat során kitűnt — az ismeretlen gyilkos harminc forint készpénzt is elrabolta. A megindított nyomozás során sikerült aztán a hatóság embereinek a tettest Eberling Ferenc simontornyai téglaegető munkás személyében elfogni, ki tettét beismerte. Folyó évi június 2-án a szegzárdi kir. törvényszék a rablógyilkosság büntetéseért életfogytiglani fegyházra ítélte, mely ítéletet a pécsi királyi ítélőtábla szüneti tanácsa 17-dikén megváltoztatta, Eberling Ferencet tizenöt évi fegyházra ítélte. Az ítéletet hivatalból terjesztik fel a kir. Kuriához.

Közgazdaság.

□ Szövetkezetek szaporodása. A szövetkezeti eszme egyre hódít a nép körében. Így Somogy megyében a legújabbban három helyen is alakultak fogyasztási szövetkezetek; ugymint Vámoson, Somogyváron és Öreglakon.

□ Gazdák adója. A gazdaközönség, különösen a kisgazdák évek óta panaszkodnak a miatt, hogy adójukat augusztus 15-ig feltétlenül be kell fizetniök, különben végrehajtást vezetnek ellenök. A panasz alapoka tulajdonképpen az, hogy a gabonát rögtön az aratás után kénytelen a gazda a piacra vinni mert egyéb pénzforrása nincsen. Így önkénytelenül is hozzájárul mindig ahhoz, hogy a gabona ára csökkenjen. Lukács László pénzügyminiszter segíteni akar e bajon s most behatóan tanulmányoztatja azt a kérdést, hogy mily módzatok mellett lehetne az adóbefizetés határidejét esetleg későbbre kitolni. Ha a pénzügyminiszter ezt az üdvös szándékát keresztül tudja vinni, nagy szolgálatot tett az ország gazdálkodóinak.

□ Föllépett járvány. Mint az alispáni hivatal értesül, megyénk baranyavári járásában levő Braidafeld-pusztán a sertések között föllépett a sertésorbánc. Így tehát a jelzett helyet alispáni rendelettel kiviteli zárlat alá kellett helyezni.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyeztettek Pécs szab. kir. város 1899. évi július hó 22. napján tartott hetivásárán.

Az árak métermázsanként számíttatnak.

Buza ó 8.70.—9.—; kétszeres ó 6.40—6.60; rozs ó 6.20.—6.50; — árpa őszi 5.—5.20; tavaszi — — — — — 4.60—4.80; zab tavaszi 5.30.—5.50; — — — — — búkköny — — — — — kukorica ó 4.80—4.90; széna 1.50.—1.80; szalma 1.—1.20.

Kínálat: gyenge, mintegy 120 gabona-kocsi volt a piacon.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.